

# JAZZ I CINEMA, LOVE STORY

## Introducció

El cinema i el Jazz van néixer, aproximadament, en el mateix moment i podem dir que han seguit vides paral·leles.

Durant els anys del que coneixem com a cinema mut, les projeccions es solien acompanyar de música en directe que a les nostres comarques solia interpretar un pianista. La música que estava de moda en aquell moment i que, per tant, era la més popular, era el Jazz.

Segurament no és casual que el cinema sonor comencés amb una pel·lícula musical (de fet, parcialment sonora) titulada *The Jazz Singer* (el cantant de Jazz).

A partir d'aquell moment la relació entre el cinema i el Jazz ha sigut constant, una autèntica història d'amor. El Jazz ha donat moltes bandes sonores, però també ha sigut el marc de l'acció de moltes històries. Les seves estrelles han omplert la pantalla i han signat grans composicions. I d'això ja en fa gairebé 100 anys.

L'exposició acull material gràfic com fotografies, cartells originals, programes i revistes de pel·lícules on el Jazz és el protagonista, així com primeres edicions de discos de les bandes sonores de més èxit. Material a través del qual es vol fer un recorregut per diferents aspectes de la relació entre la imatge i la música, de la relació entre cinema i jazz.

Una relació que s'explica a partir dels elements que recopila la mostra dividida en diferents àmbits, entre els quals cal destacar el que està dedicat a la figura del director de cinema Juli Coll Claramunt, nascut a Camprodon el 1919. Coll va treballar amb el compositor Xavier Montsalvatge en les seves primeres obres, però se'l considera l'introducció del Jazz en el nostre cinema quan, l'any 1958 i a la pel·lícula *Un Vaso de Whisky*, va encarregar el tema central a Josep Solà, músic nascut a Mollet del Vallès, amb un estil més popular que el de Montsalvatge.